

Kayboldum

– ADEM EFİLOĞLU · 14 Eylül 2024

Ne vakit ki vazgeçtim, diye bir söz söylesem,
Şu yorulmuş aklımın, nazlarında kayboldum.
Gitmiyorsun aklımdan, ne yapsam ne eylesem,
Yaşadığım her günün, izlerinde kayboldum.

Vazgeçerek geçmişten, aşka boyun bükerken,
Her şey sende müsemma, gönlüne dem ekerken,
Şiirlerin nabzına, yüreğimi dökerken,
Sevdaya meftun olan, sözlerinde kayboldum.

Ferhat'ın dağlarına, Yusuf'un kuyusunda,
Bitmeyen hayallerin, o eşsiz büyüünde,
Unuturum deyince, aklımın kıyısında,
O bir lahza baktığım, gözlerinde kayboldum.

Ne zordur özleminde, kaybolurken heyecan,
Bilseydin eğer yoksan, şu dünya bana zindan,
Varlığım elbet sende, can bulmalı her dem can,
Çokluğunu ararken, azlarında kayboldum.

İçimde ki yangına, yağmurları beklerken,
Yetmez mi bunca hasret, diye sabrım teklerken,
Gidişin usul usul, hafızamda zonklarken,
Aşk zırhını kuşanan, tezlerinde kayboldum.

Umudu kitap yaptım, her sayfası sen dolu,
Üzmesin yüce Allah, sevdim diyen bir kulu,
Yüreğinden geçiyor, bil ki Âdemin yolu,
Aşkımı meleklerle, arzlarında kayboldum.

Âdem Efiloğlu

16.07. 2024